

॥ यति प्रणव कल्प ॥

॥ हरिः ॐ ॥

समिच्चर्वाज्यकान् हुत्वासम्यक् पुरुष सूक्ततः ।
सर्वेषामभयं दत्वाविरक्तः प्रव्रजेद्धरिम् ॥ १ ॥

श्रुत्वाभागवतं शुद्धं आचार्यं शरणं व्रजेत् ।
अधीहि भगवो ब्रह्मेत्यस्मै ब्रूयात् गुरुः परम् ॥ २ ॥

उच्चारयेत् त्रिशस्तारं दक्षिणे श्रवणे तथा ।
ऋषिच्छंदोदैवतानि ब्रूयात् तस क्रमात् सुधीः ॥ ३ ॥

अंतर्यामी तु गायत्री परमात्मेत्यनुक्रमात् ।
विश्वश्चतैजसःप्राज्ञुःतुर्यश्चाक्षर देवताः ॥ ४ ॥

कृष्णो रामो नृसिंहश्च वराहो विष्णुरेव च ।
परंज्योतिः परंब्रह्म वासुदेव इति क्रमात् ॥ ५ ॥

अकारादेस्तथा शांतातिशांतस्य देवताः ।
एवमुक्त्वा तद् ध्यानं ब्रूयाद् भक्ताय सद्गुरुः ॥ ६ ॥

अष्टपत्रे तु हृत्पद्मे मध्ये सूर्येन्दुवह्निगम् ।
पीठं तत्पद्ममध्यस्थं नारायणमनामयम् ॥ ७ ॥

उद्यदादित्य संकाशं तेजसाऽनुपमं सदा ।
सहस्रेणाऽपि सूर्याणां सद् ज्ञानानंद रूपिणम् ॥ ८ ॥

अतिरक्ततलं भास्वन् नखव्रात विभूषितम् ।
वृत्तजंघं वृत्तजानुं हस्तिहस्तोरुमीश्वरम् ॥ ९ ॥

महाकटितटाबद्धकांचीपितांबरोज्वलम् ।
सुनिम्ननाभिं त्रिवलिं सुवृत्तोदरबंधनम् ॥ १० ॥

विशालवक्षसं भ्राजत् कौस्तुभामुक्तकंधरम् ।
वनमालाधरं हारवैजयंत्यादिभिर्युतम् ॥ ११ ॥

पृथुदीर्घं चतुर्बाहुं चक्रशंखगदांबुजैः ।
युक्तमुन्निद्रं पद्माक्षं स्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥ १२ ॥

पूर्णचंद्रायुतोद्रिक्तकांतिमन्मुखं पंकजम् ।
सुभ्रुवं सुललाटांतं किरीटाबद्धमूर्धजम् ॥ १३ ॥

निःशेषदुःखशमनं नित्यानंदं शुचिस्मितम् ।
विश्वादींश्चैव कृष्णादीन् एवंभूतान् सनातनान् ॥ १४ ॥

अभिन्नानेव सततं तस्माद् विष्णोः परात्मनः ।
वराभयोद्यतकरान् नित्यानंदैक रूपिणः ॥ १५ ॥

एवमुक्त्वा गुरुर्ध्यानं शपथं कारयेत् ततः ।
न विष्णुं वैष्णवांश्चैव विसृजेयमिति त्रिशः ॥ १६ ॥

न चान्यदेवतासाम्यं तदैक्यमथवा हरेः ।
चिंतयेयं मृतो वाऽपि न चाप्येकत्ववादिभिः ॥ १७ ॥

समत्ववादिभिर्वाहं संगच्छेयं कदाचन ।
तन्निंदकैश्च तद्भक्तनिंदकैर्वा महामुने ॥ १८ ॥

एवं कृते तु शपथे मस्तके हस्तपंकजम् ।
निधायोत्तीर्य संसारात् सुखी भव हरेः प्रियः ॥ १९ ॥

सर्वदुःखादिभिर्मुक्तः नित्यानंदैक रूपकः ।

संप्राप्य विष्णुसामीप्यं तत्रापि हरिभक्तिमान् ॥ २० ॥

भक्तिमांश्चान्यदेवेषु तारतम्यं च संस्मरन् ।
सर्वोत्कर्षं स्मरन् विष्णोः भूयाश्चैव सदा सुखी ॥ २१ ॥

न मुक्तौविष्णुनैक्यं वा मुक्तानां साम्यमेव वा ।
स्मरेथा इति चोक्त्वाऽथ समयाननु शिक्षयेत् ॥ २२ ॥

नित्यतश्च हरेः पूजा जपध्यान समर्पणम् ।
कर्तव्यं तु त्वया वत्सजपश्चत्रिसहस्रकः ॥ २३ ॥

मध्यमः प्रणवस्योक्तः योऽवरः ससहस्रकः ।
त्रिसहस्रात् परो यस्तु स उत्तमजपः स्मृतः ॥ २४ ॥

आत्मानं प्रतिबिंबत्वे ध्यायन् बिंबं जनार्दनम् ।
ध्यायस्वसततं वत्ससपर्यां नित्यशः कुरु ॥ २५ ॥

मानसैर्वाथ पुष्पैर्वा प्रणवेन समाहितः ।
अन्यांश्चवैष्णवान् मंत्रान् जपेथा भक्तिपूर्वकम् ॥ २६ ॥

श्रुणुष्ववैष्णवं शास्त्रं सदा वेदार्थतत्परः ।
वेदान् मंत्रानुपनिषत् सहितान् सर्वदा श्रुणु ॥ २७ ॥

इतिहासं पुराणं च पंचरात्रं तथैव च ।
तदर्थान् ब्रह्मसूत्रैश्च सम्यङ् निर्णीय तत्त्वतः ।
विष्णोः सर्वोत्तमत्वं च सर्वदा प्रतिपादय ॥ २८ ॥

॥ इति श्रीमदानंदतीर्थ भगवत्पादाचार्य विरचितः यतिप्रणवकल्पः ॥